

>> I Sulkysports serie "Hästen i mitt liv" låter vi tränaren bakom några av våra största stjärnor genom tiderna berätta historien om Hästen. Nu är turen kommen till Meadow Road.

Ingen har kunnat mäta sig med honom varken förr eller senare. Så är det!

Torbjörn Jansson har vunnit nästan 4.500 lopp – men inget slår triumfen med Meadow Road i Elitloppet 1985. Här berättar Torbjörn historien om hästen som betytt mest i hans framgångsrika karriär och som fick sluta sina dagar hemma hos Torbjörn på Seglinge.

Foto Stefan Melander/Stalltz.se

Torbjörn Jansson om världsstjärnan

Sagan som tog slut – alldeles för tidigt

Meadow Roads stora år på tävlingsbanan var 1985.

Den säsongen var hans bäst i världen.

Det blev också hans sista.

Efter en olycka skadades han så illa att karriären var över.

Text CLAES FREIDENVALL Foto JEANNIE KARLSSON och STEFAN MELANDER/STALLTZ.SE

1985 var året när Meadow Road skördade sina största framgångar på travbanor både i Sverige och USA.

Men det var också det året som sagan ändrades i förtvivlan sedan Meadow Road blivit skrämde av något i samband med en träningsstur, kastat ur sin skötare Håkan B Svensson från vagnen och skadat sig så illa att hans tid på tävlingsbanan var över.

Vid röntgenundersökningen visade det sig att han hade en knäskada i ett bakben och enligt hästens veterinär Lars-Erik Ullberg skulle inte Meadow Road kunna komma tillbaka på den nivå han var på vid det tillfället. Då tyckte vi att det var bättre att han fick lägga tävlingskorna på hyllan, säger Torbjörn Jansson.

Givetvis ett tufft beslut att ta, men det fanns ingen återvändo.

I ett sådant läge måste man vara krass, inte älta utan vara tacksam för den tid som varit. Troligen hade Meadow Road fortfarande oerhört mycket ogjort på tävlingsbanan...

Säsongen 1985 inleddes med att vinna gulddivisionen i Eskilstuna från meeting-tillägg. Meadow Road stod alltså med 20 meters tillägg (!) i högsta klassen.

Och han vann jättelätt. Jag vet faktiskt inte om någon travare har vunnit gulddivisionen med meetingtillägg efter eller före honom.

Det var då Torbjörn Jansson började smida verkligt stora planer. I starten innan på Mantorp hade Meadow Road besegrat Legolas i Östgötaloppet och då bestämde sig Torbjörn för att anmäla och ta sikte mot Prix d'Amérique, men han ändrade sig i allra sista stund.

Fega ur brukar jag inte göra, men det gjorde jag den gången. Jag ville helt enkelt inte ge mig in i starttröran i Prix d'Amérique och risken för galopp kändes alldeles för stor. Meadow Road kunde bli lite het innan, eller direkt från start, i voltlopp och det gjorde att jag backade.

Istället valde Torbjörn Jansson en annan väg och den var ju inte så dum heller...det året vann Meadow Road tio av elva lopp och enda förlusten kom i ett försök i Elitloppet.

Historien om Meadow Road börjar mycket tidigare. Torbjörn Jansson fick in hästen i träning från uppfödaren Stig Palm i Örundsbro som tvååring.

Det var Olle Jansson i Grillby som körde in Meadow Road, alltså Sten O Janssons pappa.

Meadow Roads ägare och uppfödare dog en månad innan hästen skulle debutera, men innan dess hade Torbjörn Jansson fått i uppgift av Stig Palm att hitta en köpare.

Stig tyckte att jag skulle sätta priset och mitt förslag var 150.000 kronor. Jag kände ju att Meadow Road var något extra, men det var väldigt svårt att hitta någon köpare som var villig att betala den summan.

Torbjörn Janssons största ögonblick under en lång och framgångsrik karriär som tränare och körsven. Ledande Viroid var slagen, fransosen Minou du Donjon hade kopplat greppet när Torbjörn tog upp jakten

Kände att Meadow Road var något extra, men det var svårt att hitta någon köpare som var villig att betala den summan

12

raka segrar var Meadow Roads längsta svit under karriären. Den började i ett klass III-försök som treåring och avslutades med bronsdivisionens final som femåring.

Ulf Donar sydde ihop affären till slut – efter debutsegern – och det var sex delägare i Meadow Road även om det bara var Ola Rydstrands namn som syntes i programmet. Detta gav upphov till en hel del rabalder, bland annat anmäldes Torbjörn Jansson till STC för att någon person ansåg att det rädde ”oklara ägarförhållanden” runt Meadow Road. Senare fick också Torbjörn Jansson en skatterevision på nacken.

Men jag hade alla mina papper i ordning och att jag ägde en sjättedel i Meadow Road var ingen större hemlighet. Och jag hade aldrig kört emot Meadow Road med någon annan häst i mitt stall heller i tävling och därmed var saken också klar från STC:s sida.

Första säsongen vann Meadow Road sju av åtta lopp och genombrottet kom i Hästägarkannen på Solvalla när han som treåring besegrade världsstjärnan Snack Bar. Sedan avslutade Meadow Road året med att vinna en klass I-final på Solvalla innan han gick till vintervila.

Som fyraåring krånglade det för Meadow Road. Vi skulle vaccinera honom mot virusabort, men han reagerade negativt och hela hans nacke svullnade upp. Det resulterade i att Meadow Road stod med hög feber i flera veckor. Hans veterinär Lars-Erik Ullberg skar upp honom och sydde helt enkelt in en dräneringsslang så att all gegg kunde rinna ut från hans nacke. Samtidigt började vi träna Meadow Road och det fungerade bra, men i stort sett var hela fyraårings säsongen förstörd för hans del.

Årsdebuten skedde den 1 maj i Örebro. Meadow Road vann det loppet och ytterligare ett lopp tolv dagar senare, men så blev det stopp i tävlandet igen.

Vi hade ju hoppats att kunna starta honom i Derbyt, men han fick någon udda grej på ena hasen och Ullberg skar av en sena. Det var inte frågan om någon spattoperation, men något liknande.

Inte förrän i början av december var Meadow Road tillbaka på tävlingsbanan och då fortsatte han till upp segret. Tolv raka vinster stod han med innan han förlorade sitt första lopp – i Halmstad – på nästan 1,5 år.

Men sedan skulle Meadow Road komma

FAKTA

Meadow Road mörkbrun hingst född 7 mars 1979 (död 2006)
Härstamning: Madison Avenue – Francessa e. Frances Nibs
Resultat: 43 st: 34-1-1
Rekord: 1.14,8k* – 1.11,1ak*
Intjänat: 3.243.975 kr
Årets Häst: 1985
Ägare: Ola Rydstrand
Uppfödare: Stig Palm, Örundsbro
Tränare: Torbjörn Jansson
>> Meadow Roads största segrar:
1982: Hästägarkannen, final klass III
1984: Graf Kalman Hunyady-Gedenkrennen, Gran Premio delle Nazioni, finaler i brons-, silver- och gulddivisionen, Sverigeloppet, The Owner's Trophy och Östgötaloppet
1985: Elitloppet, Olympiatravet, Smedträffen och båda avdelningarna i Statue of Liberty Trot

med Meadow Road, vars rykande finish avgjorde Elitloppets final 1985.

tillbaka med stormsteg när han vann ett sprinterlopp i silverdivisionen på Axevalla under Stochampionatshelgen efter i princip ha travat i tredjespår runt om.

Det var den gången som ”Lillis” Olsson frågade mig i vinnarcirkeln om jag hade kört någon bättre häst och jag svarade – lite på skoj – att det har ingen gjort!

Efter den starten vann Meadow Road finalen i silverdivisionen och därefter gjorde han debut i gulddivisionen med ett tredjepris i Gösta Bergengrens Minneslopp på Bergsäker innan han gick ut i Svenskt Mästerskap och där slutade Meadow Road oplacerad.

Det var egentligen enda gången som han gjorde mig besviken, men det visade också att Meadow Road var av kött och blod.

Meadow Road var tillbaka redan i loppet efter och då tog han hem en guldfinal på Solvalla och efter det gjorde Meadow Road sin första start utanför landets gränser i Preis der Besten i München.

Han galopperade förvisso i sista sväng, men i det läget hade han massor av krafter kvar och i det loppet fick jag en känsla att Meadow Road kunde platsa i Europa-toppen. Sedan fortsatte han till Wien och vann Graf Kalman Hunyady-Gedenkrennen, Europas äldsta storlopp, men det verkliga internationella genombrottet kom senare på hösten samma år när han vann Nationernas Pris i Milano enkelt från spets.

Nu är vi nästan framme vid 1985 igen. Det året som skulle bli Meadow Roads mest framgångsrika och som skulle inbringa drygt två miljoner kronor. Bara en svenskfödd

Ola Rydstrand stod som ägare för Meadow Road, men fler personer fanns med i ägargänget. Bland annat tränaren och kusken själv, Torbjörn Jansson. Foto Stefan Melander/Stalltz.se

travare – The Onion – hade tjänat mer pengar under en och samma säsong tidigare.

Året inleddes med segern från meeting-tillägg i Smedträffen, finalvinst i gulddivisionen, två försöksvinster och finalseger i Olympiatravet innan det var dags för Elitloppet.

I försöket till Elitloppet tappade han en sko, men det hade inte så stor betydelse.

Världsrekord sattes i första försöket i Elitloppet av fransmannen Mon Tourbillon med 1.11,9a/1.609 meter. Den tiden putsades med fyra tiondelar i andra försöket när Minou du Donjon vann före Brandy Hanover, Rosalind's Guy och Meadow Road.

Vad ställde vi till med egentligen? Torbjörn Jansson ser tillbaka på den magiska våren och försommaren 1985 med Meadow Road, där kulmen förstas var Elitloppssegern. Foto Jeannie Karlsson

Jag var klart optimistisk inför finalen och kände mig inte alls slagen även om jag visste att det måste stämma i den här typen av lopp. I finalen fick vi ett fint avvakande lopp samtidigt som de körde fruktansvärt snabbt där framme.

Ett ursinnigt tempo inledningsvis med Viroid i spets i första kurvan och Anders Lindqvist ville dessutom försvara sin position till varje pris när Minou du Donjon kom upp på utsidan, vilket gynnade Meadow Road. Ledande Viroid hade gjort sitt i sista kurvan, Minou du Donjon tog över och låg under gällande världsrekord fortsatt 200 kvar, men det hårda utgångstempot tog ut sin rätt och 100 meter före mål avgjorde Meadow Road och vann på 1.11,6 – en tiondel över gällande världsrekord.

Det var en otrolig tävlingsdag på alla sätt. Flera världsrekord slogs, det var 30 grader varmt i luften och det var en underbar känsla av lycka och tillfredsställelse.

Segern i Elitloppet gav eko i travvärlden och Meadow Road bjöds in till det nyinstiftade loppet – det kördes i två avdelningar – Statue of Liberty Trot på Meadowlands. I det första loppet vann Meadow Road på nytt världsrekord, 1.13,5a/2.413 meter, och det var faktiskt Greyhounds 1.15,6 från Indianapolis som skickades till historieböckerna.

Men det var i den andra avdelningen som Meadow Road kanske gjorde sitt livs lopp. Jag körde till spets, men fick stenhårt tryck en bit av Manfred Hanover. Därefter kunde jag köra i 1.15-fart mellan 1.200 och 800 kvar innan jag släppte av honom och det sättet han acce-

Torbjörn Jansson tittar på tavlan från Meadow Roads sista seger i karriären, på Meadowlands i USA. Väl hemma i Sverige igen skadades Meadow Road i en olycka. Det bistra beskedet var att kariären var slut.

lererade på glömmar jag aldrig. Amerikanerna var oerhört imponerade av att Meadow Road kunde öppna så fort, sakta ner farten och sedan speeda igen.

Meadow Road landade på 1.11,1a/1.609 meter och det var fyra tiondelar från Cornstalks absoluta världsrekord – en tid som Torbjörn Jansson trodde kunnat slå om han lagt upp loppet på ett annat sätt.

– Han slog de bästa hästarna i världen vid den tidpunkten, men samtidigt hade jag lite dåligt samvete efter loppet. Jag hade lovat Vanni Parenti att åka till Italien och starta Meadow Road i Gran Premio Duomo i Florens, men han förstod mitt val.

I samband med Statue of Liberty Trot imponerades inte bara Sören Nordin av Meadow Road utan de amerikanska stortränarna Billy Houghton och Delvin Miller.

– Det var ju inte så konstigt. Meadow Road hade ju sopat banan med jänkarna!

När Torbjörn Jansson återvände till Sverige med två storsegrar i bagaget möttes han upp av ett stort antal gratulanter på Arlanda.

– Det var säkert 50 personer som tog emot mig när jag passerade genom tullkontrollen och det mottagandet hade jag ingen aning om.

Efter segrarna i Statue of Liberty Trot blev Meadow Road inbjuden till Roosevelt Raceway som blågul representant i världsmästerskapet.

– Men det var mycket snåriga och tuffare karantänsregler än det är idag om vi skulle stanna kvar och vi åkte hem istället.

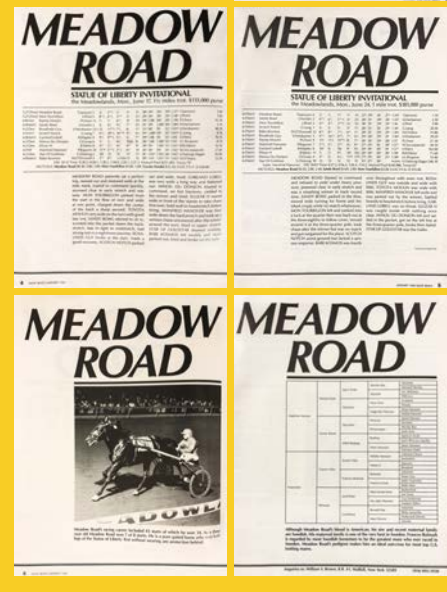
Det var roligt att få honom tillbaka och Meadow Road var den mysigaste häst man kan tänka sig att ha att göra med

Efter en tid i karantän i Vellinge återvände Meadow Road till Solvalla och första starten efter den framgångsrika resan till USA skulle bli Hugo Åbergs Memorial på Jägersro. Men det var då – några dagar innan loppet – som Meadow Road var ute på en träningsstur på Solvalla och då han blev skrämmd av något och stack iväg från sin skötare Håkan B Svensson.

Vid en första anblick verkade skadan inte så allvarlig. Meadow Road hade fått några skrubbsår på båda bakknäna och ett framknä, men senare skulle det visa sig vara mycket värre. Karriären var över!

Nu stod också spekulanterna i kö för att

>> Det slogs hårt på marknadsföringstrumman när Meadow Road lanserades som avelshingst över fem sidor i amerikanska Hoof Beats januarinummer.

MEADOW ROAD
34 wins from 43 lifetime starts.
2 in the U.S.A., setting a track record at the Meadowlands for a mile & the world record for a mile and a half.

köpa Meadow Road. Börje Brostorp hade fått ihop ett syndikat och som var villiga att betala nio miljoner kronor för Meadow Road.

– Det var många som ville köpa och en av dem var Brostorp, men så dök det amerikanska stuteriet Blue Chip Farm upp i bilden och det var Ingvar Thorson som höll i den affären. Bill Brown kom över från Blue Chip Farm och han var en sådan där hästkarl som inte existerar idag. Han var här i flera dagar och gick igenom Meadow Road oerhört noga.

Affären gick så småningom igenom och Meadow Road såldes till USA.

– Alla delägarna utom jag sålde. Jag behöll min sjättedel i Meadow Road. Han syndikerades i USA och priset för hans tjänster var 6.000 dollar. Han var ju den första svenskfödde avelshingsten som exporterades till USA

Segeberucklan från Statue of Liberty Trot. Foto Stalltz.se

och stannade där. Emter W. hade ju tidigare sålts till USA, men han köptes tillbaka och återvände till Sverige (utan att få en enda avkomma, reds anm.) efter ett år.

När Meadow Road utannonserades i amerikanska månadstidningen Hoof Beats skedde det över fem helsidor (!) och det måste väl vara första gången en travare fått ett sådant varmt mottagande? Trots det stora omfånget av sidor hade Blue Chip Farm utelämnat priset för Meadow Roads tjänster! Kaxigt? Ja, det är väl det minsta man kan säga...

– Meadow Road var väldigt populär de första åren (betäckte 1.074 ston, reds. anm.). Jag hälsade på honom några gånger i New York, men jag hade aldrig något eget sto att låta honom betäcka med. Däremot köpte jag en avkomma efter Meadow Road tillsammans med Ron Waples. Ett jättefint sto, men det blev inget av henne som tävlingshäst.

Witsends Robin (u. Robintron e. Speedy Somolli) kvalade tre gånger, tog rekordet 1.17,2 men startade aldrig i reguljär löpning.

– Däremot revanscherade hon sig i avelsboxen och fick flera framgångsrika avkomor; Independent Woman (\$248.972), Independent Dame (\$231.359), Independent Lad (\$219.647) och Independent Lassie (\$186.925).

Meadow Road hade sin främsta avkomma i Giant Force (\$1.144.432), han lämnade också Gift Box (\$450.077) och McCluckey (\$430.388) i USA. Nio säsonger stod han uppstallad i USA och allra flest ston betäckte han 1987 (176) och totalt registrerades 617 hästar efter honom på andra sidan Atlanten. I Sverige finns 464 avkommor, varav sex miljonärer med Min Kaos (1.881.040 kr) som toppnummer.

Det var dock inte som far han skulle slå... morfar är Meadow Road till Hambletonian-vinnarna Malabar Man och Amigo Hall, till Prix d'Amérique-ettan Abano As och Elitloppstvåan Mr Musclemann.

Från Blue Chip Farm förvärvades Meadow Road senare av K.G. Bertmarks Hingstdepå, men då valde Torbjörn Jansson att sälja sin del i hästen.

Men deras vägar skulle korsas igen...från K.G. Bertmarks Hingstdepå köpte norrmannen Jan Börre Höiby (Deseks AB) Meadow Road.

När hästen pensionerades som avelshingst i hans regi skänkte Börre Höiby Meadow Road till Torbjörn Jansson.

– Meadow Road fick vara här några år, men

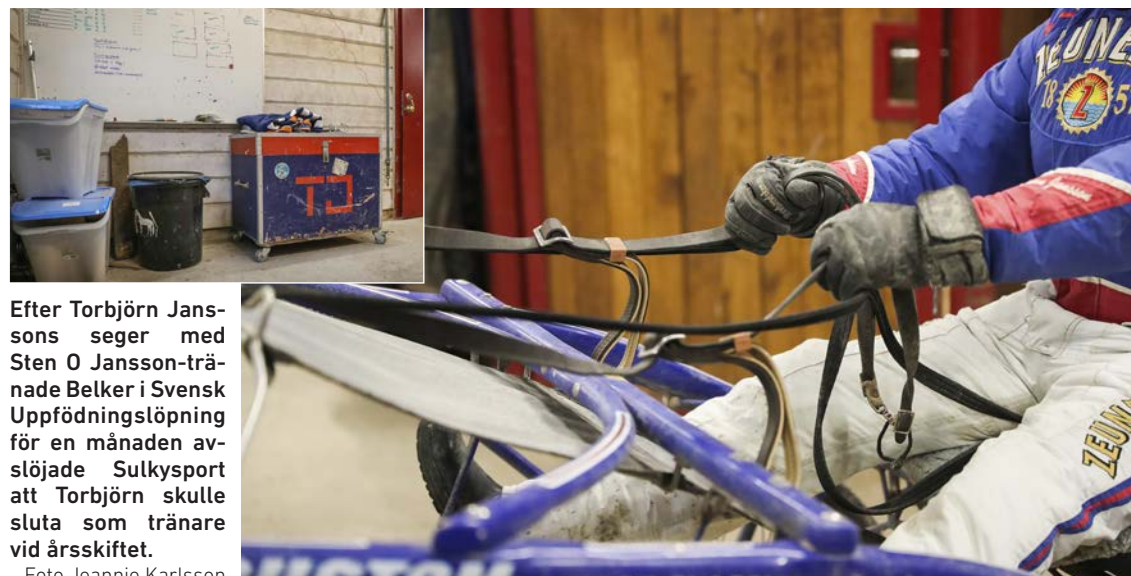
Meadow Road levde sina sista år hemma hos Torbjörn och Eva. Här är hingsten 26 år gammal 2005 och i full form, men året efter fick han problem med tänderna och fick lämna jordelivet. Foto Claes Kärrstrand

vi fick ta bort honom 2006. Som många äldre hästar fick han problem med tänderna och började tappade vikt de sista tre-fyra månaderna av sitt liv. Innan dess var han i tävlingsform! Det var verkligen roligt att få tillbaka honom och Meadow Road var den mysigaste häst man kan tänka sig att ha att göra med.

För mig var historien om Meadow Road en saga och det är också så jag kommer att minnas tiden tillsammans med honom.

Meadow Road är och förblir Torbjörn Janssons stora häst i livet!

– Ingen har kunnat mäta sig med honom varken förr eller senare. Så är det!

Efter Torbjörn Janssons seger med Sten O Jansson-tränade Belker i Svensk Uppfödningslöpning för en månaden avslöjade Sulkysport att Torbjörn skulle sluta som tränare vid årsskiftet. Foto Jeannie Karlsson

CLAES FREIDENVALL
claes@sulkysport.se

JEANNIE KARLSSON
jeannie@sulkysport.se

